

Esén:

Noč na kraškem dvorišču.

Na gmajni murnčki
godejo lahko noč
sestrici zemlji, nežnim bilkam,
vsem malim, dobrim stvaram.

Jaz na dvorišču z materjo
uživam svežo noč,
tiho se ž njo pogovarjam
kot otrok nekoč — — —

Za brajdo v gozdu šumijo drevesa
hrastova o starem času.
Bajke si pripovedujejo,
ko stal je Perun na Krasu.

Oložno v noč zapel je čuk,
hrastov temnih gospodar,
Gospodu vdani
nočni samotar.

Gustav Strniša:

Kam pa hitite?

Beli oblăčki, kam pa hitite?

»DaZeč za gore nad morje prostrano,
tla naJožili bomo vodice,
da poškropili bomo cvetiee,
ki čakajo žejne na solnčni poljani.

Solnce se sprošča na zlate stezice
k coetkam o obiske in jih poljubuje,
da jim ueneoa žametno lice.«

Beli oblăchi, hitite, tecite,
polne mehooe vode naložite,
ljubljene moje cуетke škropite!

Radivoj Rehar:

Stričič ujčič.

Stričič ujčič ovčke pase
po gorici za vodó,
pa priteče volk kosmati,
ovčko ukrade, steče z njo.

Pa ni stričič ujčič tisto —
solnce zlato je samó.
Ovčka megla, volk je veter,
a gorica je nebo.